

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17070/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Владић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Миловановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1184/2024 од 21.08.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1184/2024 од 21.08.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1184/2024 од 21.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 418/22 од 24.05.2024. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.05.2024. године до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете преко досуђеног износа па до траженог износа од 120.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2024. године па до исплате, одбијен. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 120.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног па до траженог износа од 166.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1184/2024 од 21.08.2025. године првостепена пресуда Основног суда у Лозници преиначена је у усвајајућем делу става 1. изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и

угледа исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2024. године до исплате, а потврђена у одбијајућем делу става 1. изреке. Првостепена пресуда преиначена је и у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а преко досуђеног износа одбијен је његов захтев за накнаду трошкова парничног поступка, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Тужилац је обавезан да туженом накнади и трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима другостепене пресуде, којом је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете, тужилац у току поступка није доказао да су увредљиве речи изречене од стране туженог пред органом надлежним за заштиту његових интереса, довеле до повреде части и угледа тужиоца због којих је трпео душевне болове. Другостепени суд је на основу утврђеног чињеничног стања и слободног судијског уверења стао на становиште да тужилац није доказао да је трпео душевне болове због повреде части и угледа, чије трпљење би оправдало досуђивање новчане накнаде у смислу одредбе члана 200. став 1. ЗОО. Тужилац не указује на неуједначену судску праксу указивањем на конкретне судске одлуке, нити има потребе за уједначавањем судске праксе, јер се право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа утврђује у сваком конкретном случају према околностима тог случаја. Не постоји потреба за новим тумачењем права у примени одредбе члана 200. ЗОО. Нису истакнута правна питања у интересу равноправности грађана, на који разлог се позива тужилац.

Из наведених разлога Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

На основу изнетог одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима

мале вредности, према одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора је 120.000,00 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном спору мале вредности ревизија није дозвољена. Како ревизија није дозвољена према изричитој законској одредби, то нема места ни примени одредбе чл. 403 ст. 2 тач. 2 ЗПП.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић